

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizie nr. 5930/2013

Şedință publică de la 25 iunie 2013

Asupra recursului de față,

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București, secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reclamantul P.N. a solicitat, în contradictoriu cu părâta A.N.I., anularea Raportului de evaluare întocmit la data de 09 iunie 2011, prin care a fost constată starea sa de incompatibilitate, față de deținerea simultană a funcției de viceprimar în cadrul Primăriei comunei U., județul Giurgiu, și a funcției de administrator al SC T.I. SRL.

În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că în concluziile Raportului de evaluare întocmit la data de 09 iunie 2011, A.N.I. reține starea de incompatibilitate în perioada 19 iunie 2008 - 26 martie 2010, fără a arăta că, la data de 29 martie 2010 a încetat să mai dețină funcția de viceprimar, conform Ordinului nr. 111/2010 emis de Prefectului Județului Giurgiu.

În aceste condiții, Raportul A.N.I. este lipsit de temei legal, o eventuală stare de incompatibilitate impunându-se a fi apreciată față de mandatul în baza căruia deține calitatea de viceprimar, respectiv mandatul obținut la data de 27 iulie 2010.

Reclamantul a mai arătat că o eventuală incompatibilitate a unui primar/viceprimar trebuie tranșată, conform dispozițiilor art. 91 alin. (3) din Legea nr. 161/2003, în termen de 15 zile de la numirea sau alegerea în funcție. Abia ulterior acestui moment se poate vorbi despre incidentă stării de incompatibilitate.

Presupusa stare de incompatibilitate reținută de A.N.I., nu numai că este lipsită de suport legal, dar este în contradicție cu art. 91 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, care prevede că „starea de incompatibilitate intervine numai după validarea mandatului [...]”.

Reclamantul a susținut că nelegalitatea Raportului A.N.I. se observă și față de dispozițiile art. 10 lit. e) din Legea nr. 176/2010 conform cărora: „inspectorii de integritate desfășoară următoarele activități: [...] e) evaluatează conflicte de interese sau incompatibilități ale persoanelor care ocupă demnități sau funcții publice [...]”, precum și că A.N.I. a încercat suprapunerea a două situații distincte (mandatul actual și aspecte anterioare acestuia) spre a contura o stare de incompatibilitate inexistentă.

Prin întâmpinarea formulată la data de 6 octombrie 2011, părâta A.N.I. a solicitat respingerea contestației reclamantului, ca nefondată, susținând, în esență, că adresele solicitate și primele de la Primăria Comunei U. și Oficiul Național al Registrului Comerțului evidențiază, fără echivoc, faptul că, începând cu data de 19 iunie 2008 (data Hotărârii Consiliului Local al Comunei U., județul Giurgiu, privind alegerea domnului P.N. în funcția de viceprimar), până la data de 26 martie 2010 (dată comunicată de Oficiul Național al Registrului Comerțului ca fiind cea de revocare a domnului P.N. din funcția de administrator al SC T.I. SRL, cu număr de ordine în R.C. – J52/320/2004), reclamantul s-a aflat în stare de incompatibilitate, fiind încălcate dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003.

Prin sentința nr. 2469 din data de 05 aprilie 2012, Curtea de Apel București, secția a VIII - a contencios administrativ și fiscal, a respins acțiunea formulată de reclamantul P.N., în contradictoriu cu părâta A.N.I., ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut situația potrivit căreia prin raportul de evaluare întocmit la data de 09 iunie 2011 și înregistrat sub nr. 68387/G/II/09 iunie 2011, A.N.I. a constatat, în urma evaluărilor efectuate, existența unei stări de incompatibilitate, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, prin deținerea de către reclamantul P.N., începând cu data de 19 iunie 2008 (data hotărârii Consiliului Local al Comunei U., județul Giurgiu privind alegerea domnului P.N. în funcția de viceprimar) și până la data de 26 martie 2010 (dată comunicată de Oficiul Național al Registrului Comerțului ca fiind cea de revocare a reclamantului din funcția de administrator al SC T.I. SRL), atât a funcției de viceprimar al comunei U., județul Giurgiu, cât și a funcției de administrator al SC T.I. SRL.

Prima instanță a reținut, de asemenea, prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora funcția de viceprimar este incompatibilă cu funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice altă funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei și avute în vedere la emiterea Raportului de evaluare, Curtea a constatat detinerea simultană de către reclamant a funcției de viceprimar și a funcției de administrator la o societate comercială în perioada 19 iunie 2008 - 26 martie 2010.

Prin Hotărârea nr. 5 din 19 iunie 2008 adoptată de Consiliul Local al Comunei U., județul Giurgiu, reclamantul P.N. a fost ales în funcția de viceprimar al comunei U.

Instanța de fond a apreciat că Hotărârea Consiliului Local U. nr. 22 din 27 iulie 2010 și Ordinul nr. 111 din 29 martie 2010 emis de Prefectul Județului Giurgiu, invocate de reclamant, nu au relevanță în privința legalității Raportului de evaluare contestat, întrucât sunt emise ulterior datei de 26 martie 2010, reținută ca fiind momentul până la care a existat starea de incompatibilitate.

A constatat că atât timp cât starea de incompatibilitate a fost reținută începând cu data alegerii în funcția de viceprimar, prin Hotărârea nr. 5 din 19 iunie 2008, este evident că Raportul de evaluare respectă și dispozițiile art. 10 lit. e) din Legea nr. 176/2010 și art. 91 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, critica de nelegalitate formulată în acest sens fiind neîntemeiată.

Faptul că, începând cu data de 27 iulie 2010 și până la data sesizării instanței de contencios administrativ cu prezenta acțiune, reclamantul nu a mai detinut o altă funcție în afară de aceea de viceprimar, nu este de natură să determine nelegalitatea Raportului de evaluare, act administrativ care constată existența stării de incompatibilitate pe o altă perioadă, respectiv 19 iunie 2008 - 26 martie 2010.

Împotriva hotărârii instanței de fond a declarat recurs reclamantul P.N., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În dezvoltarea motivelor de recurs invocate în temeiul art. 304 pct. 8 și pct. 9 C. proc. civ., recurrentul-reclamant a susținut în esență că prin sentința atacată instanța de fond a încălcăt principiul „ne bis in idem” întrucât a reținut ca fiind nerelevante în ceea ce privește legalitatea Raportului de evaluare contestat, atât Hotărâre Consiliului Local U. nr. 22 din 27 iulie 2010 cât și Ordinul nr. 111 din 29 martie 2010 emis de Prefectul Județului Giurgiu.

Astfel, a susținut recurrentul-reclamant că ordinul emis de Prefectul Județului Giurgiu reprezintă o relevanță aparte în ceea ce privește raportul de evaluare contestat, întrucât acesta vine să sancționeze tocmai situația de incompatibilitate reiterată cu multă întârziere de către intimata A.N.I. prin actul său.

Consideră recurrentul-reclamant că prin raportul de evaluare contestat a fost încălcăt dreptul persoanei de a nu fi supusă unei duble judecăți și duble sancțiuni, prin acesta fiind repusă în discuție o situație juridică consumată și deja sancționată, iar existența unui nou mandat de viceprimar, conform Hotărârii Consiliului Local U. nr. 22 din 27 iulie 2010 ulterior încetării și sancționării stării sale de incompatibilitate este de natură a proba fără echivoc încălcarea principiului mai sus precizat.

Totodată, recurrentul-reclamant a criticat sentința instanței de fond pentru nerespectarea principiului neretroactivității legii civile, susținând că în raport de dispozițiile Legii nr. 176/2010 și în raport de momentul la care a fost constată înacetarea de drept a mandatului pentru starea de incompatibilitate, (respectiv 29 martie 2010 - Ordinul nr. 111) precum și data intrării în vigoare a Legii nr. 176/2010 - respectiv data de 1 septembrie 2010, acest principiu nu a fost respectat, prin raportul A.N.I. contestat fiind reluată o stare de incompatibilitate sancționată deja.

Examinând sentința atacată în raport de criticile formulate, de dispozițiile legale incidente în cauză, cât și în temeiul art. 304 pct. 9 C. proc. civ., Înalta Curte constată că recursul formulat în cauză este nefondat.

Potrivit dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 176/2011 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, activitatea de evaluare a

declarației de avere a datelor și informațiilor privind averea existentă precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, existente în perioada exercitării funcțiilor și demnităților publice precum și cea de evaluare a conflictelor de interes și a incompatibilităților se efectuează pe durata exercitării funcțiilor și demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora.

Prin Raportul de evaluare întocmit la data de 9 iunie 2011 întocmit de intimata A.N.I. s-a constatat starea de incompatibilitate a recurrentului-reclamant în raport de prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 prin deținerea începând cu data de 19 iunie 2008 (data hotărârii Consiliului Local U. județul Giurgiu privind alegerea acestuia în funcția de viceprimar) și până la data de 26 martie 2010 (data comunicată de Oficiul Național al Registrului Comerțului ca fiind cea de revocare a reclamantului din funcția de administrator al SC T.I. SRL).

Instanța de control judiciar constată că în mod corect s-a reținut de către instanța de fond legalitatea actului administrativ atacat, în baza probatorului administrat în cauză și în raport de dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sanctionarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, funcția de viceprimar deținută de recurrentul-reclamant fiind incompatibilă cu cea de administrator al unei societăți comerciale, aceste funcții fiind exercitate simultan în perioada 19 iunie 2008 - 26 martie 2010.

Criticile formulate de recurrentul-reclamant potrivit cărora instanța ar fi încălcat principiul de drept „ne bis in idem” prevăzut și de dispozițiile art. 4 al Protocolului 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului cât și principiul neretroactivității legii civile sunt nefondate și nu pot fi primite, întrucât astfel cum în mod corect s-a reținut prin sentință atacată, atât Hotărârea Consiliului Local U. nr. 22 din 27 iulie 2010 cât și Ordinul nr. 111 din 29 martie 2010 emis de Prefectul Județului Giurgiu sunt acte emise ulterior datei de 26 martie 2010 data finală reținută prin Raportul de evaluare pentru perioada de incompatibilitate.

Pe de altă parte, susținerile recurrentului-reclamant potrivit cărora acesta ar fi fost sancționat de două ori pentru aceeași faptă, invocând în acest sens Ordinul Prefectului nr. 111 din 29 martie 2010, sunt nefondate, întrucât prin ordinul respectiv, în temeiul dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) și art. 91 din Legea nr. 161/2003 cu modificările și completările ulterioare s-a constatat încetarea de drept a mandatului de viceprimar fără a se dispune aplicarea vreunei sancțiuni cu privire la starea de incompatibilitate reținută.

Având în vedere toate aceste considerente, Înalta Curte în temeiul art. 312 alin. (1) C. proc. civ., corroborat cu art. 20 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ va respinge recursul formulat în cauză, ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge recursul declarat de P.N. împotriva Sentinței nr. 2469 din 5 aprilie 2012 a Curții de Apel București, secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 25 iunie 2013.

